1. THE BEATLES – To know her is to love her

Onlangs doken in Canada de originele én eerste opnamen op van de sessie die The Beatles opnamen voor het Decca label in 1962. Ik heb een CD met 12 van de songs die ze opnamen en die allemaal van andere componisten waren. Ze werden afgewezen want gitaargroepen waren uit de mode volgens de directeur daar. Waarop manager Brian Epstein riposteerde met: This wil become the greatest band on earth! Directeurtje werd later ontslagen. U weet wel waarom: To Know Her Is To Love Her.

CULTUUR	We gaan wat dieper in op politiek en maatschappij .. maar op een leuke manier!
UITSPRAAK	Macho, Haantje de Voorste versus Queen Bee, Diva en Ice Queen
CO-ORIGINELE	Yehh Yehhh Yehhh I want you … nee die niet , maar wel iets anders op de Yeh tour!
HITMIX	Vanavond een deel in het teken van symfonische muziek, dat dat niet alleen maar scheurende gitaren door een box van 1000 watt, maar ook rustige tonen in zich heef.. of beter … JUIST rustigere tonen, maar met een gitaar , een drum en misschien een synthesizer erbij , maakt het een hoop mooier!

2. ORIGINELE: GEORGIE FAME – Yeh Yeh

Een kreet uit de sixties die nog steeds wel gebezigd wordt , dit Yeh Yeh. Dit was Georgie Fame's eerste hit in 1965 met zijn bandje The Blue Flames.
Leuk om dan niet alleen deze originele van Georgie Fame te laten horen, maar ook dat een goede eighties band als Matt Bianco dit Yeh Yeh tot een hitje bracht in 1985. 20 Jaar later; weer Yey Yeh!

3. COVER: MATT BIANCO – Yeh Yeh

We leven in een tijd waarin we vooral vooruit moeten kijken. Niet te veel terugblikken, want daar krijg je maar gedachten van.
Geschiedenis? Ach, dat is iets voor mensen met vrije tijd, of een Netflix-abonnement zonder wifi.
En tekenaars? Ja, leuk – zolang ze niet té scherp tekenen, of erger nog: beginnen na te denken.
Want denken, dames en heren, is tegenwoordig een soort linkse hobby.
En tekenen met inhoud? Da's verdacht.

Neem nou Jo Spier.
Een man met een pen zo vlijmscherp dat hij ermee de oorlog overleefde – maar niet de geruchten erna.
Je zou denken: als iemand mooie lijnen kan trekken, laat hem dan vooral geen grijze gebieden inkleuren.
Toch deed hij dat. En juist daarom is zijn verhaal vandaag misschien wel belangrijker dan ooit.
Voor wie denkt dat cultuur iets is voor op een regenachtige zondag, laat dit dan je druppel zijn.
We gaan het hebben over een man die tekende wat anderen niet durfden te zeggen.
En daardoor misschien wel méér zei dan wie dan ook.

CULTUUR – Over politieke en maatschappelijke toptekenaar Jo Spier

Door een krantenbericht zie je een naam staan die ergens in je hersenpan meldt dat dit een Nederlandse grootheid uit het nabije verleden is geweest. Je hebt er geen beeld bij of een precieze tijd waarin de man, ook al heet hij Jo, leefde. Het blijkt een man te zijn om meer van te willen weten. En dan blijkt dat zijn levensverhaal en zijn toptekentalent nu nog belangrijk kunnen zijn in een tijd van, zoals ik het zie, verrechtsing en meer oppervlakkigheid.

Meer weten of meer denken gaan meestal samen en daar blijken vele lui niet veel mee van doen te willen hebben. Die lui houden zich het liefst bij hun eigen waarheden die vaak onwaarheden zijn en die de meningen of zelfs feiten van door hun geduide linkse intellectuelen gewoonweg ontkennen.

Ik was eens op een voetbalclub en daar was ook wel eens een discussie over een actueel onderwerp. Toen zei een van mijn medespelers : “Jullie intuelen weten het altijd beter en dat is niet zo”. Hij legde niets uit, of kon dat niet, maar hij had een belangrijke mening geponeerd. En ik bleek voor hem een intueel.

Terug naar tekenaar Jo Spier. Hij werd later wel de overlevingskunstenaar genoemd. Waarom? Dat is nu na de dodenherdenking en de bevrijdingsdag een mooi verhaal ter overdenking. Wie weet moet zijn boek uit 1947 Pennevruchten weer eens uitgebracht worden. Jo Spier tekende via zijn tekeningen ook meningen en menselijke zaken op. Plots werd hij tijdens de oorlog verdacht van collaboratie met de Duitsers. De populaire tekenaar was vooral beroemd door zijn prenten in de Telegraaf van voor de oorlog. En pas in 1947 wordt hij toch nog gearresteerd wegens die vermeende collaboratie. Hij heeft in de oorlog vastgezeten in Kamp Theresienstadt. Daar moest hij door zijn talent tekeningen in opdracht maken waardoor hij dat kamp wel overleefd heeft. De documentaire die Hitler liet maken van dit modelkamp Theresienstadt was om andere landen en het Rode Kruis te laten zien dat de Joden het echt wel goed hadden in de kampen. Jo Spier maakte hiervoor 332 tekeningen, ook in opdracht, als een soort filmscript van de op te nemen scenes.

Die lieten op 25 vellen naast elkaar de hele op te nemen documentaire zien. Dat gaf voeding aan de verdachtmaking van meegewerkt te hebben met de Moffen. Maar anders was Jo bij weigering naar Auschwitz gestuurd. Na zijn korte detentie in 1947 is de man naar Mexico gereisd. Nu is een tentoonstelling in Stedelijk Museum Zutphen te zien over de politieke tekenaars van nu. Aanbevelenswaardig. Ook om eens op zoek te gaan naar Jo Spier’s heus heel mooie en aangrijpende tekeningen.

Ter afsluiting een beschrijving van een van die tekeningen. Van Jip van der Toorn, waarin een man tegen zijn kinderen zegt in een oorlogsgebied: Over 40 jaar krijgen jullie ook vast wel je eigen twee minuten stilte. Dan denk je als toeschouwer: “Maken zij dat dan niet meer mee dan”?

4. FOR ALL WE KNOW – Colours

Colours van For All We Know, een band rondom Ruud Jolie, beter bekend als gitarist van Within Temptation. Maar hier hoor je hem van een heel andere kant: meer ingetogen, atmosferisch, en vol emotionele diepgang. Het project begon als een soloinitiatief, maar groeide uit tot een samenwerking met topmuzikanten uit de progressieve hoek. ‘Colours’ is afkomstig van het album Take me Home uit 2017. Een nummer dat perfect balanceert tussen symfonie en rock, met ruimte voor nuance, sfeer en muzikaal vakmanschap.

Getekend Loesje:	Uit het Loesje archief van april 1996: Soms zegt een gitaarsolo precies wat je zelf niet durfde te denken.

5. ANNEKE VAN GIERSBERGEN – One More Nanosecond

Dan nu 'One More Nanosecond' van Anneke van Giersbergen – één van de meest veelzijdige stemmen die Nederland rijk is. Ooit begonnen als frontvrouw van The Gathering, later actief in talloze projecten, van Devin Townsend tot haar eigen solocarrière. Dit nummer komt van haar album La Vie uit dit jaar. Het is een intiem, rijk geproduceerd lied met een filmische sfeer – subtiel, maar intens. Geen bombast, maar pure expressie. Symfonisch in ziel, en rockend in gevoel."

6. SYMFO: RICHIE SAMBORA – Rosie

Deze talentvolle gitarist Richie Sambora wilde niet in een hokje met een groep vast zitten. Hier speelt Richie Sambora een rocksong uit 1991 van zijn CD Stranger In This Town namelijk Rosie.

7. VINYLSINGLE: EDDIE COCHRAN – Summertime Blues (1958)

Een rauw rebels nummer dat op vinyl klinkt het alsof je erbij bent in de garage. Het knettert, het kraakt, en het swingt zich een ongeluk.
Eddie Cochran maakte hiermee in 1958 een perfect voorbeeld van hoe rock 'n roll moet klinken: Summetime Blues, ook een beetje vuil.

Stel je voor: een wereld waarin je precies weet wie je bent.
Mannelijk, vrouwelijk, of ergens precies daartussenin.
Eenvoudig toch? Niet te ingewikkeld, niet te veel gedoe.
Maar ja, zulke werelden bestaan alleen in sprookjes.

Want hier, in het echte leven, is alles een beetje… anders.
Een beetje gevaarlijker. Een beetje rommeliger.
Je hebt de mannen. De echte, stoere, harde mannen.
En de vrouwen. De zachte, liefdevolle, zachte vrouwen.
Althans, dat denken we.
Want wie bepaalt dat eigenlijk?
En wat als het anders blijkt?

Dan komen de stemmen van TikTok en hun volgers — de nieuwe orakels van wijsheid.
Die zeggen: zo hoort het, en zo niet.
Maar soms lijkt het meer op een spelletje, waarin niemand de regels echt kent.

Is overdreven mannelijkheid gevaarlijker dan overdreven vrouwelijkheid?
Misschien.
Of misschien ook niet.

Misschien is het gevaar juist dat we blijven vragen wie 'de echte' is.
En vergeten dat mensen altijd meer zijn dan woorden op een scherm, of hashtags, of een mening die je snel liket.

Dus luister goed, en onthoud: de waarheid ligt vaak niet aan één kant.
Maar ergens… ertussenin.

PIETS UITSPRAAK – Is overdreven mannelijkheid gevaarlijker dan overdreven

vrouwelijkheid?

Door Tiktok en makers van content voor dat medium zijn mensen vergiftigd geraakt. Velen van de volgers van die influencers menen dat hun ideeën en ook vaak oproepen nuttig zijn om op te volgen. Zo kan het gebeuren dat de kijkende mensen en in veel gevallen de jongeren zaken oppikken die in het geheel niet kloppen en slecht zijn voor je menszijn. Er zijn al genoeg gevallen van mensen die ongekeurde medicijnen kopen en daar zieker van worden dan via adviezen door gediplomeerden in de gezondheidszorg. Of dat men het lichaam wil verfraaien en dan met gevaarlijke fillers het omgekeerde bewerkstelligen. Moeten ze toch nog daarna naar een wel gediplomeerde arts om de boel weer wat normaler te krijgen.

Naast die lichamelijke ingrepen met ongewenste verschijnselen stikt het ondertussen van influencers die zich op dubieuze geestelijke en politieke vlakken hebben begeven. Zoals de supermacho mannen die vrouwen als bezit beschouwen. Die zelfs jongens van 8 jaar opdragen om hun oudere zussen in de gaten te houden en de baas over hen te spelen als oefening voor hun mannelijke toekomst. En die transgenders als nieuwe duivels zien. En die lesbiennes en zich wat vrouwelijk gedragende mannen als gevaar zien voor de echte maatschappij. Een maatschappij van alleen hetero mensen aan beide zijden van de geslachten. Want voor hen bestaan er geen andere mensen. Terwijl die transgenders ook maar zo geboren zijn. Schuld van God of de Natuur. Maar nee, er worden allerlei verdachtmakingen gecreëerd. Zoals dat homofiele mensen meteen ook pedofielen zijn en dat transgenders aan zichzelf gesleuteld hebben die ipv een mannetje liever een vrouwtje willen zijn of ook omgekeerd. De oproepen om zulke mensen te negeren of zelfs op te sluiten of nog erger zijn niet uit de media te slaan of te verwijderen.

Gelukkig zijn er tegenwerkingen tegen die misdadige influencers, van wie al enkelen een proces aan hun broek hebben gekregen. Om af te sluiten keer ik terug naar de titel van dit stuk: Is overdreven mannelijkheid gevaarlijker dan overdreven vrouwelijkheid? Ik ken alleen maar mannen die hier ja op willen zeggen en geen vrouwen. Dat zegt al genoeg dunkt me.

8. YES – Your Move

Je hoorde de band Yes een van de pioniers van de symfonische rock, en dit nummer – 'Your Move' – laat perfect horen waarom. Het begint als een bijna folky, akoestisch kampvuurmoment, maar groeit uit tot een stevig rockende tweede helft met toetsen, basloopjes en een flinke dosis energie. De opbouw is typisch Yes: gelaagd, muzikaal rijk, maar tegelijk verrassend toegankelijk.
Het komt van hun derde album 'The Yes Album' uit 1971, en was een van de nummers waarmee ze echt doorbraken. Het thema? Eigenlijk een soort schaakmetafoor over liefde en eerlijkheid – maar dan verpakt in een geniale compositie die barst van het zomerse optimisme.

9. KAYAK – Starlight Dancer

Muziek van Nederlandse bodem, maar klinkt alsof het net zo goed uit Londen of Los Angeles had kunnen komen: dit was Kayak met 'Starlight Dancer', uit 1977. Het is melodieus, dromerig en toch echt rock – met een ijzersterke opbouw, fijne gitaarpartijen, en die typisch symfonische toets van toetsenist Ton Scherpenzeel. De tekst is poëtisch, bijna mystiek, maar het geheel voelt licht en toegankelijk aan. Dit was een van hun internationale doorbraaknummers, vooral in Amerika,

en je hoort meteen waarom: een perfecte mix van sfeer, klasse en energie. En ja – het is nog steeds een klein zomerfeestje in muzikale vorm.

10. TOP 40 Classic: WHITNEY HOUSTON – How will i know

In 1977 kwam een hit uit die iedereen nog kent, maar niet hoog scoorde in de top 40, die toen gepresenteerd werd door Lex Harding op het aloude Hilversum 3. Het gaat om een broeierige zomerdroom, gevangen in zachte samenzang en een refrein dat als een zonnestraal op je huid voelt. Ofwel “Oh Lori” van de Alessi Brothers, zo'n lied dat je per ongeluk weer hoort en je meeneemt naar je herinnering.

11. CABARET: THJUM ARTS – Politicologie

Nu we het toch over politiek hebben... wat is een politieke studie eigenlijk ?? Thjum Arts verduidelijkt het graag!

EIND TEKST

Wat was het weer een feestje voor je oren! ? We begonnen met de altijd legendarische Beatles en To Know Her Is To Love Her — tja, wie wil dat nou niet? Daarna swingden we alle kanten op met Georgie Fame zijn originele Yeh Yeh, én de frisse cover van Matt Bianco — Yeh Yeh, en nóg een keer Yeh Yeh! ?
Rockliefhebbers kwamen ook aan hun trekken met Richie Sambora en zijn vlammende Rosie. En ja hoor, een Top 40-klassieker om de boel helemaal af te maken — puur goud voor de muziekharten! ?
In de cultuurhoek stond Jo Spier centraal — dé meester van de maatschappelijke tekening. En Piet stelde weer een levensvraag om op te kauwen: Is overdreven mannelijkheid nou gevaarlijker dan overdreven vrouwelijkheid? Nou, denk daar maar eens over na tijdens de afwas! ?
Alles nog eens rustig nalezen? Check demuziekexperts.nl! ?
Terugluisteren kan tot 4 weken via RTVMiddenholland.nl, onder Radio → Uitzending Gemist. ?
En natuurlijk: wij zijn er elke dinsdagavond om acht uur, en in de herhaling zaterdagochtend om elf uur — nét tussen je tweede kop koffie en je eerste boterham met pindakaas! ?
Maar nu... voordat we écht afscheid nemen... eerst: Piet, met de Tip van de Redactie!

12. TIP V/D REDACTIE: ANDRÉ BRASSEUR – The Kid

Deze maand aandacht voor André Brasseur, hij bracht met The Kid een instrumentale knaller vol swingende Hammondorgel-klanken die je meteen mee de jaren '60 in trekt! ? Dit nummer werd destijds veel gebruikt door de legendarische zeezender Veronica, waardoor het een iconisch geluid werd voor een hele generatie radioluisteraars.